

[Poul Hansen (Kalundborg).]

har brug for ham, den arbejdsløse, der må gå ledig rundt, medens ruinerne får lov at blive liggende.“

Dernæst omtales varerigeligheden i butikkerne, og så hedder det:

„Men tilskuerne bliver udenfor butikkerne. Priserne er stadig for høje i forhold til lønningerne. Salget går trevent, fallitter, som hjemme stort set stadig er et ukendt begreb, hører til dagens orden her-nede. Butiksindehavere må lukke, fabrikkerne, der ingen ordrer får fra de handlende, må standse, endnu flere mennesker uden penge og indtægt flokkes udenfor butiksvinduerne, og salget går endnu langsommere.“

Det var, om jeg så må sige, den idealtilstand, som det ærede medlem med sine bemærkninger opstillede. Lad disse eksempler være nok til at belyse det ærede medlems og hans partis agitation. Og man kunne måske stille det spørgsmål: Hvad er bedst, Münchhausens eventyr eller dr. Starckes historie? Man kunne også spørge: Hvad er sandest?

Og må jeg så lige på falderebet stille det ærede medlem endnu et spørgsmål. Det ærede medlem sagde, at Churchill var tilhænger af retsforbundets pengepolitik. Nu må jeg sige, at det er ikke for mig nogen garanti for, at denne pengepolitik er rigtig. Men jeg kunne dog godt bede det ærede medlem om også på dette punkt at give en dokumentation for, at han taler sandt, ligesom jeg altså også forventer en dokumentation på de øvrige områder.

Sønderup: Jeg må egentlig tilstå, at de oplysninger, den højtærede udenrigsminister fremskom med, ikke virkede særlig beroligende på mig; jeg synes egentlig, de bekræftede den ængstelse, vi for vort vedkommende har haft med hensyn til, at man var alt for passiv i det sydslesvigske spørgsmål, som jeg i eftermiddags fremdrog. Det nytter jo ikke, at man stadig henviser til fælleserklæringen, når det faktiske forhold er det, at intet tyder på, at der kommer noget ud af det.

Overfor min henstilling om at søge at komme med der, hvor det gælder, sagde ministeren, at han troede ikke, at sligt kunne lade sig gøre, eller at det i alt fald vanskeligt ville kunne lade sig gøre. Ja, højtærede minister, ingen har lovet, at det skulle være let, men derfor skal man ikke på forhånd give op. Man kunne unægtelig ikke undgå at få det indtryk, at ministerens ord i denne forbindelse var en tilskuers. Jeg fik ikke

noget svar på, hvornår det er man for alvor vil sætte ind. Jeg fik heller ikke noget svar på mit spørgsmål om den administrative adskillelse.

De forskydninger i flygtningetallene, som ministeren redegjorde for, var meget beskedne; den reelle formindskelse var i et vist tidsrum kun nogle få tusinde, og de store tal, ministeren opererede med fremover, kan der ikke knyttes så særlig store forhåbninger til, når man ser på den baggrund og på de resultater, som det til dato er lykkedes at præstere på de forskellige områder.

Jeg vender mig så til den socialdemokratiske ordfører og skal straks indledningsvis svare ham på hans direkte spørgsmål om min stilling til det, man vel kan kalde offentlig eller hemmelig afstemning. Jeg vil tro, at det ikke kan være undgået den ærede ordførers opmærksomhed, at der i visse tilfælde kræves meget mere mod til ved sin underskrift offentligt at vedkende sig sin stilling, end der kræves til at gå ind i et hemmeligt rum og sætte et kryds.

Selvfølgelig, havde jeg nær sagt, kunne den socialdemokratiske ordfører ikke lade en forhandling som denne gå til ende, uden at det for befolkningen skulle demonstreres, eller måske rettere sagt, uden at der skulle foretages en sammenligning mellem venstres og socialdemokratiets sindelag. Jeg skal tillade mig at oplyse den ærede ordfører om, hvis han ikke ved det i forvejen, at den indsats, venstre har øvet også på disse områder, er af den beskaffenhed, at vi ikke har nødig at slå øjnene ned. Vi har været med til at bygge op praktisk talt alt hvad der findes af sociallovgivning i vort land. Jeg synes, det er en dårlig tak af det ærede medlem for den medvirken, vi har ydet også i den forløbne vinter. Jeg tror, at hvis han havde gjort sig den ulejlighed at konsultere sin partifælle den højtærede socialminister, ville han som følge af de oplysninger, han dér havde fået, kunne være fremkommet med udtalelser af en lidt anden karakter. Jeg har netop i modsætning til den ærede ordfører den bestemte opfattelse, at socialministeren i høj grad påskønner vor medvirken, og at de faktiske forhold er, at vi på et enkelt lille beløb nær har stemt for alle de udgiftsbeløb, der har relation til sociallovgivningen.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) syntes — og det er der måske ikke noget at sige til i betragtning af hans placering og indstilling —, at det gik ganske godt sådan i al almindelighed, men han måtte dog indrømme, at det kneb lidt for valutaens vedkommende. Ja, det er netop